

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita R. P. Ioannis Francisci Regis, è Societate lesv

La Broue, Claude de

Coloniæ, 1660

§. 10. Studium perditas mulieres ad frugem revocandi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45172

iam si plures ex iisdem militibus adessent.

§. X. Studium perditas mulieres ad frugem revocandi.

SI ardor ille divinæ gloriæ promovendæ, quo pia Francisci mens æstuabat, alia omnia complectebatur; vigebar tamen præcipuè in perditis illis prostibulis Deo pudicitiaque restituendis, atque ad eò fœdæ libidinis imminuenda illecebra. Constat solitum eum, dum in Montis-pessulani Collegio versaretur, extrâ urbem progressum sæpius, miseras adire, dum in triviis alienæ saluti tendebant insidias, earumque complures sic incensâ oratione commovisse, ut horribilis instituti pertæsas, in civitatem reduxerit, tradideritque postmodum religiosis feminis alendas, dum opportunitatem nactus esset earum rationibus sic providendi, ut extrâ periculosam aleam, ætatem exigerent deinceps: ac multoties res cessit è sententia, iis quas lucrificerat, sic affectis, ut nunquam deinceps à colenda pudicitia discesserint. Quin etiam ad lustra ipsa se conferebat, ubi

ubi miseræ à lenonibus publicabantur, ac locis quidem nonnunquam minus frequentibus; quò ut adire sustineat vir Religiosus, corroborata quadam utique animi firmitudine opus est, vel quòd ut quisque castissimus est, ita maximè horret, vel ad lupanaris mentionem; vel quòd discrimina non pauca neque levia existunt tùm à petulantibus juvenibus, qui, non sine stomacho, atque adeò sæpenumero non sine furore, extorqueri sibi flagitii copiam ferant; tùm à sceleratis lenonibus, qui turpi quæstu privari se se vix patiantur. Quæ tamen animo Franciscus reputabat identidem, tamen timorem vincebat non audacia, sed considerata mentis fortitudo, Deique ac proximi charitas. Itabat ad fœda gurgustia intrepidus, & ad perditas mulierculas sic perorabat, ut tametsi initio ferè ab eo refugiebant, seu horrore criminum, seu obstinata voluntate pergendi porrò in nefario consilio; cederent tamen ferè denique, atque ad sui Procreatoris obsequium reduci se se sinerent per salutarem pœnitentiam. Quâ in re non modò cum mulierculis ipsis, sed etiam cum vilissimis

simis hominum, qui ex aliena pudicitia victum quæritant, morte utique dignissimi; suscipienda certamina plerunque gravia erant.

Fuit quidem, cum Deo fidens, ad ædes adiit nequissimi lenonis cujusdam, à quo meretriculam quotidie publicari compexerat, ab eoque primum quidem infimis precibus flagitare institit, desineret porro tam indigno quæstu uti velle, miseramque dimittere ne gravaretur, matronis à se tradendam gravibus, à quibus pudicè deinceps vivere disceret; sed cum dissimularet homo fœdè vaser, negaretque se eum esse, apud quem vilia illa prostibula laterent, urgeretque nihilo seciùs Sacerdos divinæ gloriæ studio æstuans, ne negaret, sibi non antè satisfactum iri, quàm angulos lustrasset domûs omnes; invito altero ac propè reluctante, fecit quod tali in re ac tempore factum à Sanctis aliis, sacrorum Annalium monumenta produnt, hoc est, irrupit penè per vim in ædes, prædamque Deo offerendam sedulus venator investigavit, cepitque tam feliciter, ut volentem secum abduxerit, & impurissimo lenone eâ verborum

borum asperitate castigato, quâ par erat, resipiscentem mulierculam tradiderit matronis iis, quæ tam piæ Francisci sollicitudini favebant. Ut verò stabilis receptus esset, sub unum idemque rectum piorum liberalitate conductum inclusit plus viginti: iisdemque providit sic, ut nihil ad victum deesset. Atque hæc tam pia procuratio tenuisset utique diutius, nisi intercessisset quiddam, quod viro Religioso lacrymas non semel elicuit: sed cedere oportuit demùm, postquam se partes in omnes nequidquam versaverat. Aliquandiù tamen quod per se non potuit, perfecit per alios, tam laudabili exemplo incitatos: virgo quidem opulentior, ad septennium excepit, aluitque pœnitentes istiusmodi puellas ad decem, quindecim, viginti nonnunquam, donec eas Franciscus alias ex aliis nuptui tradi curaret: sic tamen, ut statim atque ex eo tanquam seminario pudicitiae aliquam eduxerat, sufficeret aliam: ac si ardor facultasve opulentæ illius virginis, Servi Dei votis respondisset, plures utique ex illis perditis subduxisset in tutum: sed quod dabat illa, accipiendum cum gratiarum actione fuit. Equi.

Equidem tantam in eo genere efficacitatem Francisci orationi tribuerat Dominus Deus, ut vix biduum efflueret, quin aliquam lucraretur: verum, quæ inolitæ ad flagitium consuetudinis vis est, vel potius rapacitas, quam facilè recta suadenti cedebant, tam ægrè postmodum, ubi seriò luctandum cum præstigiis superiorum flagitiorum imaginibus erat, perstabant in sancto proposito. Sed nimirum fluctus hos sedabat P. Francisci præsentia: plus enim famulus Dei verbulo efficiebat plerunque, quam alii Ecclesiæ totis hortationibus, & oratione prolixissimâ. Neque verò cum iis tantum, quarum res agebatur, instituendum certamen erat fori athletæ: accedebant enim aliunde molestiæ sanè graves, ac penè quotidianæ, ab iis, qui ut sunt hominum iudicia, consilium tam salutare probabant tamen minùs. Ergo toleranda Francisco erant etiam amicorum propè convitia, sermones adversi eorum quibus id dolebat, & earum ipsarum seu virginum seu matronarum, quæ curam rei tam Deo acceptæ suscipiebant, ex pusilli animi diffidentiâ metus, ex metu

exposu-

expostulationes. Parùm quidem certè ab-
 fuit aliquoties, quin moderatrices, piæ ac
 religiosæ licet, alumnarum istiusmodi per-
 tæ læ morosam contumaciam, facessere
 porrò omnes juberent: sed eas confirma-
 bat in tempore vir sapiens: illud inculcans
 potissimùm, quod frequentissimè iterabat
 S. Ignatius, præclarissimè utique cum ipsis
 actum iri, si tot, tam gravibus, tam diutur-
 nis laboribus sumptuque tanto, illud asse-
 querentur, ut vel peccatum unum letale,
 hoc est, Domini Dei injuriam unam, at
 gravem inhiherent. Illa ipsa quæ majorem
 pœnitentium muliercularum numerum
 habebat domi, cùm aliquid offensusculæ
 ab uno aliquo è nostra Societate aut tulis-
 set, aut tulisse se se existimaret, ad Francis-
 cum aliquando adiit commotior, prospi-
 ceret porrò aliunde miseris meretriculis:
 certum sibi esse omnes, quotquot contine-
 bat domi, foras extrudere. Quam ad inter-
 minationem expavescens, ac penè hor-
 rens Franciscus, Cave, inquit. *cave, faxis, filia*
mea: neque enim æquum est, si quid injuriæ à
quoquam mortalium pertuleris, ejus tanquam
pœnas te à Deo ipso repetere: cumque adderet
virgo,

vir
 ser
 qui
 ma
 de
 Mi
 opp
 em
 Mi
 ire
 hor
 inc
 nes
 bat
 test
 in r

Pi
 r
 cul
 cul
 dea
 nos
 visu
 rint

virgo, irā æstuans, furto quotidiano à miseris illis expilari reculas suas, Oculos, inquit Franciscus, *intendito paulisper in hanc imaginem: (erat hæc Christi è Cruce pendens) an non vides Christum Iesum nudum? Mihi crede, nihil potest nobis ad gloriam accidere opportunius, quàm si ipsi nudi quoque in sineto emoriamur.* Ceterum, quocunque vocarent Missiones Apostolicæ, antequam iter iniret, ad eas salutarum adibat, ac brevi cohortatione, ut temporum ratio se dabat, incitabat ad Christiani officii partes omnes ritè obeundas. Quin etiam literas dabat identidem ad Moderatricem earum, testes studii sui, curæque vel præcipuæ, quâ in re earum invigilabat.

§. XI. *Obitus, ejusdemque denuntiatio.*

PERpendenti quæ quantaque fidelis famulus ad Domini sui obsequium decusque moliebatur & peragebat, ultrà seculum totum proroganda ei fuisse vita videatur mortalis: sed enim summo rerum nostrarum Arbitro & Moderatori aliter visum: ac fortè peccata nostra id effecerint, ut citiùs subducerentur nobis tam

D

præ-